

til Sognenes Udstrækning; jeg troer, at dette er tilstrækkelig antydning ved det fuldstændige Materiale i saa Henseende, der var vedtaget Loven, ved Hjælp af hvilket det ikke vilde være vanffeligt at give sine Tanker i saa Henseende et Udtryk i et bestemt Forslag. Hvis jeg ikke misforstod den ærede Taler, var det hans Mening, at alle de Indtægter, der nu ere henlagte til Kaldene, skulde gaae ind i Lønningsfonden, saaledes at der derfra igjen blev udbetalt bestemte Summer til Præsterne. Dette er et Forslag, der er aldeles afvigende fra det, han stillede ved 2den Behandling, hvilket Forslag gik ud paa noget ganske Andet. Han har i Mellemtiden imellem 2den og 3die Behandling gjort et overordentlig stort Skridt fra et System til et andet; det er tidt, at man kommer til at bevæge sig i en Cirkel, og jeg veed ikke, om det skulde være for dristigt for mig at sige mig med det Haab, at det næste Skridt, den ærede Rigsdagsmand vil gjøre, vil være det, at han i det Væsentlige slutter sig til Regjeringsudkastet. Forfaauidt den ærede Taler bemærkede, at man ikke kunde gjøre sig nogen Forestilling om Kaldenes Størrelse, da forholdet dette sig ikke saa. Der er meddeelt et fuldstændigt Materiale, hvorved man let kan gjøre sig en Forestilling om Kaldenes virkelige Størrelse, og jeg skal bemærke, at den Ulempe, hvorover han nu anker, heller ikke var fjernet af ham ved det Forslag, han stillede til 2den Behandling. Saafernt derfor den Grundtanke, der ligger i Lovforslaget, som det nu er, gaaer igennem, saaledes at Offeret bliver fixeret til en fast Størrelse, og en stor Deel af Avlingen bliver indbraget, ville desuden de Momenter, der gjøre, at Kaldenes Størrelse ikke er angiven efter en aldeles ensartet Maalestok, derved for Størstedelen falde bort. Den ærede Rigsdagsmand har seet Grunden til, at man undertiden seer Exempel paa, at en Præst, efterat være bleven forflyttet, søger at komme igjen tilbage

til sit gamle Kald, deri, at han ikke i Reguleringssummen har haft den tilstrækkelige Betledning til Bedømmelsen af Kaldets Indtægter, og at denne Usikkerhed ogsaa vilde klæbe ved den nye Classification. Det undrer mig imidlertid, at den ærede Taler ikke har været opmærksom paa, at der finder en speciel Bekjendtgjørelse Sted om alle de Indtægter og Udgifter, der ere henlagte til et Embede, og at det paa ingen Maade er Reguleringssummen, hvori den fornødne Oplysning søges, men netop i denne specielle Bekjendtgjørelse. Jeg indrømmer, at det, at Præster undertiden, efter at være blevene forflyttede, igjen søge at komme tilbage til deres gamle Kald, er noget Uhyggeligt og Noget, som Ministeriet stærkere og stærkere modsætter sig; ligesom det straffer vedkommende Præster derved, at der ikke i længere Tid bliver taget Hensyn til deres Ansøgninger. Naar et saadant Tilfælde indtræder, er det imidlertid ikke begrundet i Uvidenhed om Kaldets Størrelse, men i ganske andre Hensyn, og navnlig i Bygningernes Tilstand. Det kan hændes sig, at naar man skal rive sig løs fra sine gamle Forhold, udøve disse først i Udskillelsesøjeblikket deres vægtige Indflydelse, idet de først da gjøre sig tydelig og klart gjældende; men hyppigst er dog Grunden den, at naar Præsten har gjort sig bekjendt med Bygningerne i sit nye Kald, føler han sig sluppet i sine Forventninger, idet han seer, at det vil blive nødvendigt for ham at foretage en Ombygning, hvorved han vil paadrage sig en betydelig Gjæld. Jeg kan ikke beklage mig over, at den ærede Rigsdagsmand, som næstsidst havde Ordet (Clausen), vil stemme imod selve Loven, da jeg finder, at det stemmer vel med hans hele Opfattelse. Derimod maa det være mig tilladt at bemærke, at det ikke stemmer med min Opfattelse, ikke at fremme denne Sag, forfaauidt den kunde komme til at foreligge i en saadan Skikkelse, at jeg kunde tilraade Hans Majestæt at vedtage den.